

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **M. Š.**, nar. x, bytem P., zastoupený JUDr. Vladanou Zemanovou, advokátkou se sídlem Svobodova 137/7, 128 00 Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2015, č. j. 132668/2015/KUSK, o umístění stavby,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2015, č. j. 132668/2015/KUSK, **se zrušuje** a věc se **vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **13.200,- Kč**, a to k rukám jeho právní zástupkyně, JUDr. Vladany Zemanové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 9. 12. 2015 se žalobce domáhá zrušení ve výroku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a zároveň potvrzeno rozhodnutí Úřadu městysu Štěchovice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 18. 12. 2014, č. j. 4924/14/SUS/DSo, kterým byla zamítnuta jeho žádost o umístění stavby „Přístavba rekreační chaty ev.č. x P.“ na pozemku st. p. x, parc. č. x v katastrálním území P. u S.“ (dále jen „přístavba“).

Žalobce uvedl, že žalovaný byl povinen se s jeho argumenty, odvolacími námitkami, jakož i předloženými podklady vypořádat i za situace, kdy si opatřil závazné stanovisko od Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Středočeského kraje, které potvrdilo původní zamítavé stanovisko a bylo jeho povinností vysvětlit v odůvodnění

rozhodnutí žalobci, proč jsou jeho námitky poukazující na jiné existující souhlasné závazné stanovisko ohledně stavby tímž stavebníkem na stejných pozemcích, nedůvodné. Dále uvedl, že ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, není formulováno tak, že do vzdálenosti 50 m od okraje lesa nelze vůbec stavět. Toto ustanovení dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa připouští, váže ho však na souhlas orgánu státní správy lesů, který může souhlas vázat na splnění podmínek. Žalobce poukázal na to, že stanovisko opatřené v prvním stupni správního řízení je postaveno tak, že souhlas udělit nelze kvůli vzdálenosti zamýšlené přístavby od nikoliv faktického lesa, ale od pozemku v katastru označeného jako lesní pozemek. Rovněž zdůraznil, že existence vzájemně si odporujících závazných stanovisek v paralelních řízeních je v příkrém rozporu se zásadou předvídatelnosti práva podle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Žalobce požádal stavební úřad o vydání rozhodnutí o umístění přístavby. Toto řízení bylo dne 15. 10. 2014 zahájeno jako řízení o ohlášení stavby a vydání územního souhlasu s přístavbou předmětné rekreační chaty. V průběhu tohoto řízení stavební úřad rozhodl usnesením ze dne 30. 10. 2014 tak, že ve věci bude provedeno územní řízení, neboť stavební záměr není v souladu se závazným stanoviskem podle lesního zákona vydaným Městským úřadem Černošice spis. zn. S-MUCE 51813/20140ŽP/Bro ze dne 8. 10. 2014.

Dne 18. 12. 2014 vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým žádost žalobce zamítl. V odůvodnění uvedl, že přístavbu nelze umístit vzhledem k nesouhlasnému stanovisku orgánu státní správy lesů.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 5. 1. 2015 odvolání. Žalovaný si vyžádal podle § 149 správního řádu závazné stanovisko nadřízeného orgánu státní správy lesů – Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství. Dne 26. 5. 2015 vydal nadřízený orgán státní správy lesů závazné stanovisko, kterým potvrdil nesouhlas s umístěním přístavby.

Dne 29. 8. 2015 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že ve věci bylo vydáno nesouhlasné stanovisko orgánu státní správy lesů, a proto nelze žádosti vyhovět.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu „Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány“.

Podle ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu „*Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne*“.

Podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu „*Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží*“.

V projednávané věci byla pro rozhodnutí správních orgánů obou stupňů stěžejní závazná stanoviska orgánů státní správy lesů. Soud zdůrazňuje, že žalovaný byl závazným stanoviskem nadřízeného orgánu státní správy lesů vázán, a proto nemohl rozhodnout jinak, než toto stanovisko převzít a nebyl povinen (ba ani oprávněn) věcně se zabývat odvolacími námitkami žalobce. Výše uvedené však neznamena, že by na projednávanou věc nedopadala povinnost správních orgánů svá rozhodnutí řádně odůvodnit a s odvolacími námitkami se vypořádat (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999 č. j. III. ÚS 35/99 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2004 č. j. 6 A 143/2001 151). Dostát požadavku na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí znamená v případech, kdy je rozhodováno na základě závazného stanoviska, že přesvědčivé odůvodnění a reakci na odvolací námitky účastníka musí obsahovat nikoli nezbytně napadené rozhodnutí samo, ale především právě předmětné závazné stanovisko.

Soud dospěl k závěru, že závazné stanovisko (jehož přezkoumání soudu umožňuje ustanovení § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s.) výše uvedené požadavky nesplňuje. V době vydání napadeného rozhodnutí totiž žalovanému byla známa argumentace žalobce, že závazné stanovisko (resp. závazná stanoviska) v tomto řízení jsou v příkrém rozporu se závazným stanoviskem orgánu státní správy lesa vydanému k žádosti žalobce o dodatečné stavební povolení na stavbu opěrné zdi na předmětném pozemku ze dne 13. 1. 2015, pod sp. zn. S- MUCE 69098/2014 OŽP/Bro. Napadené rozhodnutí ani závazné stanovisko nadřízeného orgánu státní správy lesa se však k této skutečnosti nikterak nevyjadřují, a závazné stanovisko a s ním i napadené rozhodnutí, jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatečné odůvodnění.

Soud si je vědom, že v projednávané věci je sporné, kdy byla tato argumentace žalobce vůči správním orgánům uplatněna. Žalobce předložil spolu se žalobou dokument datovaný dnem 15. 1. 2015, opatřený podacím razítkem stavebního úřadu s datem podání 19. 1. 2015, který uvedenou argumentaci obsahuje. Ve správním spise se však tento dokument nenachází. Soud nepřistoupil k dokazování, zda byl tento dokument u stavebního úřadu skutečně podán, jelikož dospěl k závěru, že tohoto dokazování není zapotřebí, když obdobná argumentace (tedy upozornění na existenci závazného stanoviska ze dne 13. 1. 2015) byla obsažena i v reakci žalobce na závazné stanovisko nadřízeného orgánu státní správy lesů, doručené žalovanému dne 9. 6. 2015, tedy ještě před vydáním napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno až dne 9. 12. 2015. Žalovaný však na toto podání nijak nereagoval, nevyžádal si k nepochybně relevantní a závazným stanoviskem ze dne 26. 5. 2015 nezmiňované skutečnosti vyjádření nadřízeného orgánu státní správy lesů, čímž zapříčinil nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí.

Zároveň soud podotýká, že závazné stanovisko orgánu státní správy lesů ze dne 13. 1. 2015 se skutečně na první pohled jeví být v rozporu se závaznými stanovisky v projednávané věci, jelikož v projednávané věci nebyla povolena přístavba rekreační chaty, zatímco masivní oplocení a opěrná zeď dodatečně povoleny byly, přestože se nachází přímo na hranici s předmětným lesním pozemkem parc. č. x. Zároveň stanoviska orgánů státní správy lesů v projednávané věci označují faktické bezlesí na pozemku parc. č. x za protiprávní stav, který zjevně nepokládají za určující, zatímco v případě stavby oplocení a opěrné zdi je právě toto faktické bezlesí významným argumentem pro souhlas s dodatečným povolením stavby. Soud přitom zdůrazňuje, že není vyloučeno, že pro tento postup (odlišný přístup k oběma žádostem žalobce) orgánů státní správy lesa existují racionální a pádné důvody, nicméně tyto důvody měly být uvedeny právě v projednávané věci, kdy na tento rozpor žalobce poukázal, což se však nestalo a rozhodnutí žalovaného ve spojení se závazným stanoviskem nadřízeného orgánu státní správy lesů proto není přezkoumatelné.

Vzhledem k výše uvedenému postupoval soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a napadené rozhodnutí bez jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení pak bude na žalovaném, aby věc znovu projednal v souladu se závěry soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a vyžádal si nové stanovisko nadřízeného orgánu státní správy lesů, ve kterém se tento orgán vypořádá i se závazným stanoviskem orgánu státní správy lesů ze dne 13. 1. 2015 a posoudí jeho relevanci pro projednávanou věc se zřetelem k § 2 odst. 4 správního řádu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 13.200,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky k vyjádření žalovaného – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a z částky 3.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby. Soud nepřiznal náhradu nákladů za úkon „podání žalobce ze dne 11. 2. 2016“, jelikož se jedná o doplnění žalobních tvrzení, které mohlo být již součástí žaloby samé a nejde proto o důvodně vynaložený náklad ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. února 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová